

Infanteri, Munderingsvæsen, Brødforpleining, Havre, Hø og Halm, der tilsammen udgjøre Mere end Halvdelen af alle Udgifter. Det er indlysende, at det er umuligt at bedømme Lovligheden af de store Summer, der under forskellige Navne udgives til Lønning og Forpleining, naar man ikke kender det Antal Officere, Mandskab og Heste, som have været til Tjeneste, den Tid, hvori de have været det, saavel paa Cantonnements- som paa Fredsfod; men Oplysning derom er ikke givet med Regnskabet, den har ikke senere været at erholde, og et Forsøg fra Revisorerne's Side paa af det foreliggende Materiale tilnærmelsesviis at udfinde den omtrentlige Styrke har ikke fundet anden Understøttelse fra Ministeriets Side end den Anerkjendelse, at samme som Controlmiddel er uden al Nytte.

Under saadanne Omstændigheder fortjener det vistnok al Paakjønelse, at Revisionen desuagtet har seet sig istand til at gøre opmærksom paa Endeel Uregelmæssigheder i det Enkelte, og det derpaa anvendte Arbejde er vistnok ikke uden Nytte, da det maa styrke den Erkjendelse, at Indførelsen af en bedre Regnskabsorden er en uafviselig Nødvendighed. Derimod har Udvalget maattet tage det under nøieste Overveielse, om det kunde tilraade Thinget deri at følge Revisionen, om det, for at tage et Exempel fra den første og den sidste Udsættelse, er tilraadeligt for Rigsdagen at undersøge, hvorvidt der retteligen er tillagt 3 Budde en Gave af 60 Rd., og hvorvidt disse retteligen ere opførte paa Conto „Havre, Hø og Halm“, naar man dog er nødt til at ende med at lade en Udgift af 1,898,461 Rd. 50 s. passere uden nogen egentlig Døstelse. Udvalget er naturligviis forberedt paa, hvis Thinget maatte ville det, at gøre Indstillinger ogsaa om disse enkelte, forholdsviis mindre betydende Poster; men, da det med Revisorerne er enigt i, at der ikke ved nogen af dem er aldeles tilstrækkelig Grund til særligen at decidere samme til Pengesansvar, finder Udvalget det mere svarende til Regnskabet's Beskaffenhed og Rigsdagens Stilling, at Afgjørelsen kommer til at omfatte det

nævnte Ministeriums hele Regnskab under Cet.

Det kunde da synes at ligge nær, naar man ikke troer med Nytte at kunne foretage nogen egentlig Decision, og paa den anden Side heller ikke finder Anledning til at forfølge Sagen videre, da at lade dette Regnskab beroe paa sig, og altsaa kun at undtage det fra den almindelige, det hele Statsregnskab omfattende Decharge, — og det skal ikke nægtes, at det kun er i en meget uegentlig Forstand, at der paa saadanne Præmisses kunde bygges en Dvittance for rigtigt aflagt Regnskab, samt at det just ikke vilde indeholde nogen sær kraftig Opfordring til at bestille sig paa klare Regnskabsformer og paa omhyggelige og fuldstændige Begrundelser, naar Mangelen deraf skulde være den sikkreste Veitil en saadan ubetinget Decharge. Men, ligesom det aldrig vilde kunne miskjendes, at en saaledes motiveret Decharge ikke vilde udtale Andet end det blotte Factum, at der ikke vil blive gjort noget Ansvar gjældende i Anledning af dette Regnskab, saaledes vil Ingen kunne skuffe sig med Hensyn til, at, da dette Regnskabsaar er det sidste, hvori de exceptiønelle Forhold have fundet Sted, hvori en saadan summarisk Afgjørelse ene kan finde sin Refardiggjørelse, saa er det forhaabentlig ogsaa sidste Gang, at Rigsdagen vil kunne afsæe fra den velbegrundede Fordring, at der for de store, Krigsministeren betroede Summer aflægges Regnskab paa en saadan Maade, at en indtrængende Revision og sand Decision bliver mulig. Da Udvalget nu antager, at Bedkommende ere berettigede til at vente en endelig Afgjørelse af det Regnskab, der nu foreligger til Decision, saa skal det i Henhold til alt det Anførte indstille, at Thinget vil fatte den Beslutning:

Det af Krigsministeren for Finantsaaret 1851 aflagte Regnskab, derunder indbefattet de af Slesvigs Overflod forlods afholdte Udgifter, saaer efter samtlige Omstændigheder at passere.